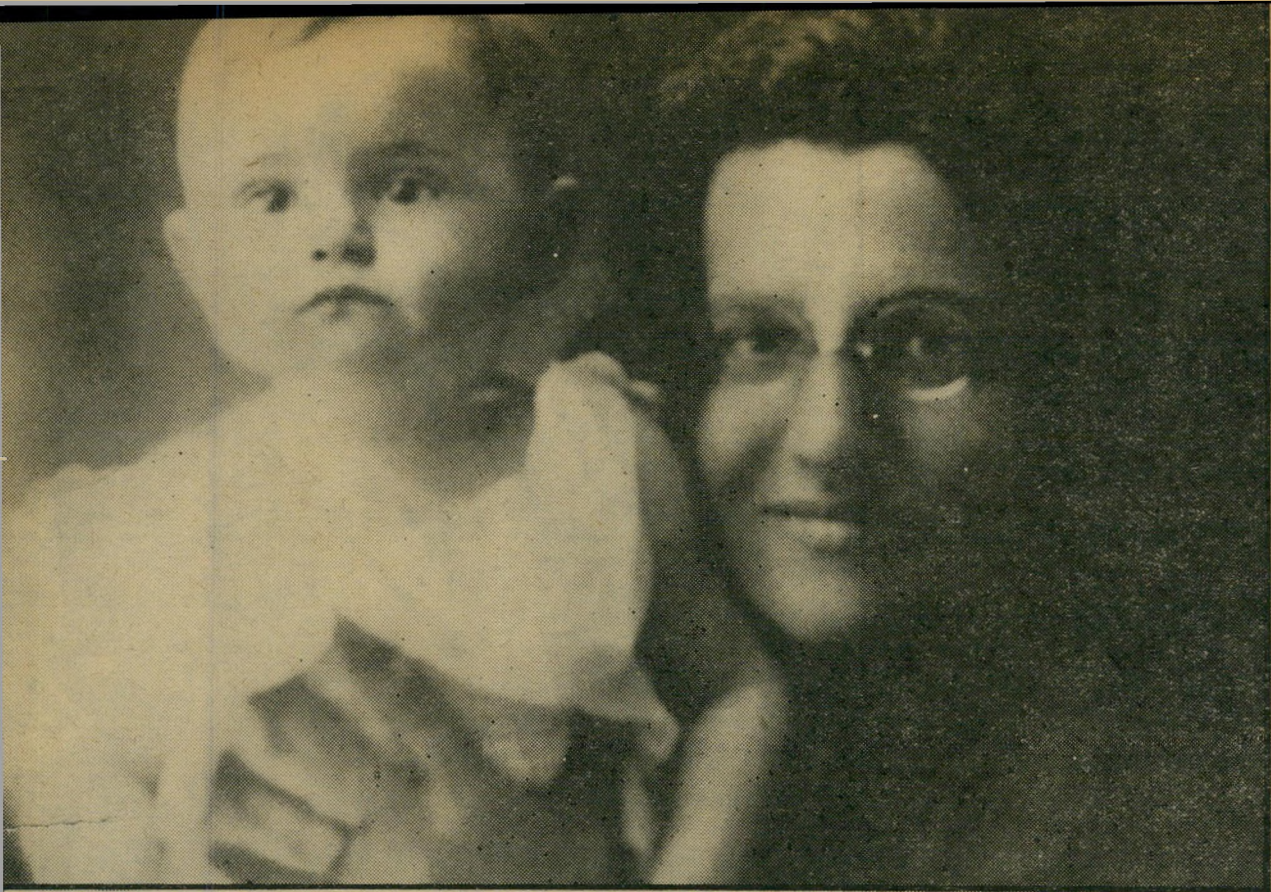

מאי דויד גרינברג
דויד בן גוריון,
נסתד של המנהיג

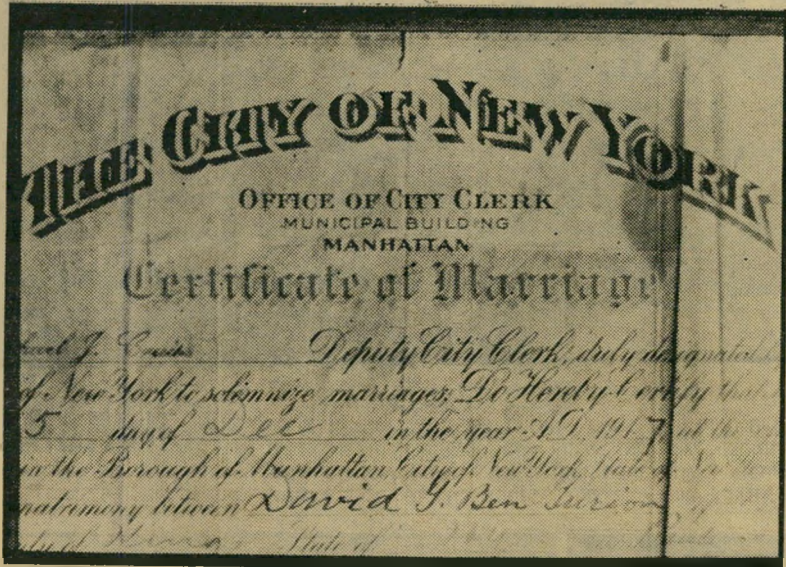
האחר

שראל כעבוד שנים אחדות

תצלום של פולה בן גוריון ובתה גאולה שנתגלה באוסף תשלילים ישן בניו יודק

תעודת הנישואין האזרחיים של דויד ופולה בן גוריון

טוריה ובפוליטיקה. בעוד שאלה שרצו לי טפל באישיות שלו, העבירו את הסרטים במעין תהליך של ייפוי מה שעניין אותי, בבן-גוריון, היה ההתמקדות בעולם ה' זיקנה, המוות והבדידות, אותו חי האיש במויגה עם זכרונותיו. במקביל, הסתקרנתי להדור לעולמו כבעל, כאב, כילד וכנער מאוהב, ואפילו כחולה אצל רופאו. בעבודתי השפיעה עד למאוד, ההירארכיה של בחירת העובדות מחיי, שבהן טיפלתי טיפול לא פוליטי. לא ב-90 אחוז שלו כאדם פוליטי, אלא ב-10 אחוז שלו כאדם פרטי, שגם עליהם הדיעות חלוקות באותה מידה כמו על בן-גוריון הפוליטי. אישיותו היתה מאוד מורכבת, ואפשר להמחיש זאת בבחינת בן-גוריון האב, כפי שהוא משתקף בעיני שתי בנותיו, גאולה ורננה. כל אחת מהן - סביר להניח - מוסרת עובדות כי הוותיק, אבל זה אדם שונה. מקורביו מסרו עובדות סותרות לגבי אותם 10 אחוז של אדם פרטי.

"ההיתה פעם כרב גבר אהבה חזקה יותר..."

כאשר נפטרה אשתו פולה, כתב בן

גוריון הקדשה: "לפולה באהבה, זכרתי לך חסד נעורייך, אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במידבר, בארץ לא זרועה דוד". כי עולם הניגודים של בן-גוריון, היה לאהבה מקום ראשון במעלה. הוא נזקק לביטחון הריגשי, שיאפשר לו להגשים את כל חלומותיו, ואת כל תוכניותיו. כבר בהיותו בן-17, הוא בוחן ניגודים אלה ביומנו, ור כותב: "עוד ילד הייתי כבן שתי-עשרה וכבר אהבתי. זה היה בלומדי איתה יחד בבית-הספר הממשלתי. רבה היתה אז אהבי תי כניצני ראשית האביב. במשך העת גדלה האהבה ותלתקה כלהבה. בקיץ שעבר נודע לי כי היא אהבת אותי... נידמה היה לי כי עליתי השמימה. ואז - בא המשבר. התחלתי לפקפק באהבתי. ועודני נער בן שתי-עשרה. האם באמת אני אוהב? הרי ספתי להרגיש רגש אהבה חזק, אולם לא הייתי בטוח את מי אוהב. לפעמים ישבתי לילה שלם במיטתי ובכיתי. גם עתה כשאני בן שבע-עשרה, יש אשר יבריק ברק ה' אהבה בליבי. שביב יתלקח ויתלהט. בייחוד כשאני בורד וזוכר נישכחות. האם התקשה ליבי, כבר בגיל שבע עשרה, והתאבד? מי ימצא חידת הנפש..."

אהובתו של בן-גוריון בפלונסק היתה רחל בית-הלחמי. פרשה זו עוררה התרגי שות גדולה בנפשו. בימי מלחמת-העולם הראשונה, בניוירוק פגש באחות בית חולים בשם פולה מונבו ואותה נשא לאשה. על נישואיו כתב ביומנו: "ביום כ' בר כסלו תרע"ח ה-5 בדצמבר 1917 התחתנתי

בית בן גוריון שצולם בשנות העשרים בירושלים

דויד גרין הצעיר בפלונסק

(המשך בעמוד 40)